

Persmap

An en Sam Lammens: ontvoerd door CAW, gelegaliseerd door Jongerenwelzijn.

Een verhaal van leugens, illegale opsluiting in de gevangenis, valse diagnoses, gedwongen pleegzorg, huiszoekingen, auto-achterevoelingen, stalking door gerechtsdeskundigen, absolute willekeur en kinderhandel... door justitie !

Geachte,

Wij zijn Els en Kurt, twee jaar geleden getrouwd. Ons huwelijk kwam in de pers (<https://holahageland.net/2018/07/07/huwend-koppel-deelt-kaartjes-voor-de-kermis-uit/>) omdat het een combinatie was van vreugde en pijn.

Els heeft twee kinderen uit een vorig huwelijk, Gonde en Floor. Deze zijn 16 en 13 en wonen bij ons.

Kurt heeft één dochtertje An (nu bijna 7) uit een vorig huwelijk, dat onwettelijk geplaatst is door de jeugdrechter nadat ze eerst ontvoerd werd door het CAW. Hetzelfde gebeurde met haar halfzusje Sam (nu drie jaar oud), nadat haar mama (de ex-vrouw van Kurt) illegaal werd opgesloten.

Kurt Lammens is pedagoog, afgestudeerd aan de KULeuven. Els Vints is biologe, afgestudeerd aan de UAntwerpen.

In februari 2020 kregen wij nog een dochtertje Hanna Lammens. Zij is, zoals haar grote zussen Gonde en Floor, gewoon gelukkig thuis.

In 2016 raakten wij in de problemen omdat de ex-man van Els in het kader van de echtscheidingsprocedure op ongelooflijk geslepen wijze iedereen wist te overtuigen van de idee dat wij psychische problemen zouden hebben van zodanige aard dat zij gevaarlijk zouden zijn voor kinderen.

Toen het CAW dat hoorde, hebben zij heel vijandig gereageerd en hebben toen An Lammens via de achterdeur, in bijzijn van de moeder die hier niet akkoord mee ging, meegenomen naar een instelling.

In de Belgische justitie lijkt het zo te zijn dat, vanaf het moment dat iemand de reputatie heeft psychisch gestoord te zijn, deze persoon al zijn of haar rechten verliest en beschouwd wordt als iemand die geen kinderen kan opvoeden.

Vanaf dat moment worden er geen normale contacten meer toegestaan tussen ouder en kind. Iedereen wordt bij elkaar weggehouden, en iedere vorm van contact wordt dan gezien als een uitzonderlijke gunst.

Dit druist tegen iedere vorm van gezond verstand in, want het is niet aangetoond dat psychische problemen en opvoedingsproblemen altijd iets met elkaar te maken hebben. Veel mensen met een diagnose van een psychisch probleem, kunnen nog steeds perfect hun kinderen opvoeden.

In ons geval is het nog erger: wij hebben helemaal geen psychische stoornissen. Wij functioneren perfect, werken, verdienen ons brood, hebben een eigen huis en voeden onze resterende kinderen op tot tevredenheid van Kind en Gezin, school, familie, vriendenkring en iedereen die ons kent.

Bij Jongerenwelzijn heerst totale willekeur. Informatie wordt niet nagekeken, diagnoses worden te pas en te onpas verzonnen, zelfs vanop afstand door psychiaters die hun cliënten nooit spreken maar hen wel onkundig verklaren. Contactverbod wordt afgedwongen op basis van uitspraken als 'toxische ouder', 'contact met de realiteit volledig kwijt', zonder enig diagnostisch onderzoek.

Dit terwijl wij pedagoog en bioloog zijn en een eigen coachingspraktijk hebben, in welks kader we soms ook expertises maken voor opvoedingssituaties van andere gezinnen in echtscheidingen, gevallen van ouderverstoting, geweld door minderjarigen, enzovoort.

Het feit dat wij nu al drie jaar lang twee kinderen in pleegzorg hebben met totaal contactverbod, is op niets anders gebaseerd dan het feit dat wij klacht hebben ingediend tegen het CAW voor de ontvoering van An, en de leugens van Els haar ex-man als zouden wij psychische problemen hebben. De zus van deze ex is psychiater en zij heeft deze geruchten omgezet tot valse diagnoses, haar job misbruikend om haar broer te helpen bij het belasteren van Els (toen nog zijn vrouw, nu ex). In tegenstelling tot deze valse diagnoses, is er een gerechtspycholoog (E. Trippas) die Els in 2018 onderzocht en gezond verklaarde.

In de bijlagen van dit document kunt u terugvinden hoe een plaatsing in een pleeggezin normaal gesproken wettelijk zou moeten verlopen. Wij geven u daarnaast ook het verhaal van hoe het bij ons is gebeurd, en ook de referenties naar de wettelijke documenten die ons verhaal staven.

Belangrijk is het A-document. Dit is het meest centrale document en de pijler van iedere plaatsing. Zonder dit document, kan een kind niet naar een instelling of pleegzorg voor langdurige opvolging.

In onze situatie is nooit ergens gemotiveerd waarom langdurige zorgen nodig zouden zijn voor An en Sam.

Vanaf het moment dat het gerucht ontstond van onze 'stoornissen', werd hier ook niet meer naar gevraagd. Wij werden gezien als weerloos en geen enkele van onze meningen telde nog mee.

Ondertussen beschikken wij over degelijk psychologisch onderzoek (van E. Trippas), dat aantoont dat wij psychisch gezond zijn. Toch weigert Jongerenwelzijn dit te erkennen en blijven ze hun valse diagnoses hanteren alsof het de absolute waarheid is. Voor hen is dat handig, omdat ze zichzelf dan niet moeten in vraag stellen. Het levert hen ook 65.000 Euro subsidies op per kind per jaar.

De A-documenten van onze kinderen tonen aan dat de plaatsing snel-snel is gebeurd, met willekeurige brokken informatie waarvan de helft ook nog eens gelogen is. De tegenstrijdigheden tonen duidelijke willekeur aan en dat er geen onderzoek is gebeurd. Op basis van een paar tientallen regels (des)informatie worden kinderen geplaatst.

Het is ook duidelijk dat deze papieren vervalst zijn, want er staat informatie in die pas maanden of jaren later bekend was, of ontstaan is.

De grote leugen is dat de ouders akkoord waren met de plaatsing. Dit wordt voortdurend herhaald.

Wij zijn echter opgesloten geweest in de gevangenis (zonder veroordeling, we hebben nog steeds een blanco strafblad) omdat we de plaatsing actief tegenwerkten en nergens aan meewerkten. Kan het duidelijker zijn dat we niet akkoord zijn met de plaatsing?

Om te verdoezelen dat er oneindig veel fouten zijn gemaakt door Jongerenwelzijn, maken ze er voortdurend meer. Sam is officieel geplaatst omdat de moeder geen vaste woonplaats zou hebben. Zij woont echter al jaren op dezelfde plek. In het A-document van An wordt daarom het adres vervalst (Leila zou in Meise wonen op het adres van de pleegouders) en op het A-document van Sam worden de adressen gewoon weggelaten. Leila woont al sinds begin 2016 in de Antwerpsestraat te Diest.

Er wordt ook netjes weggelaten dat Kurt Master in de pedagogiek is (dit komt in geen enkel dossier voor). Bovendien heeft men ook altijd geweigerd om met hulpverleners te praten die het gezin kenden en positief gezind waren (Kind en Gezin Diest, peuterspeelpunt, wijkagenten, lifecoach Els Dens, ...) Men wou enkel maar praten met het CAW, tegen wie de ouders een klacht wegens ontvoering hadden ingediend. Er wordt melding gemaakt van 'een huisarts' maar geen naam genoemd. Er werd een psychiater gebeld die tegen de plaatsing was, maar in de beschikking van An wordt enkel vermeld dat hij gecontacteerd is, niet wat zijn professioneel advies was. Dit werd pas twee jaren later duidelijk, tijdens een politieverhoor van een CAW medewerker die daardoor zijn collega's blootgaf om zichzelf in te dekken.

Op basis van de leugens van Els haar ex-man en de valse informatie van het CAW die zij begonnen te verspreiden NADAT zij aangeklaagd werden voor ontvoering, blijft Jongerenwelzijn onze kinderen achterhouden op basis van het VERMOEDEN dat er gevaar zou kunnen zijn:

labiele gezinssituatie: vader kampt met psychische stoornis (psychose?) die de veiligheid van zijn dochter mogelijks hypothekeert

(Bron: A – document An Lammens)

Het feit dat er gesproken wordt over psychische stoornis, werd in de voorbije jaren verhelderd door pleegzorg. De inhoud van deze psychose is volgens pleegzorg de klacht wegens ontvoering tegen het CAW. Deze toont volgens hen aan dat de vader, Kurt, 'gelooft in complotten' en dus 'extreem paranoïde' is. De inhoud van de 'psychose' vóór de ontvoering, daar wordt in alle talen over gezwegen. Want dan zou wel eens kunnen blijken dat het enkel maar om de leugens van Els haar ex gaat en dat het gerecht al jarenlang hun acties en vonnissen gebaseerd hebben op leugens, wat ze nooit willen toegeven.

Bovendien is Els perfect psychisch gezond en is er ook nooit vooraf onderzoek gedaan naar de geestelijke toestand van de biologische moeder van An en Sam, Leila. Zij werd gewoon gediagnosticeerd door het CAW met 'postnatale depressie', zonder ooit een arts te consulteren. Zij heeft nooit een depressie gehad. Ook de idee dat zij Sam wou afstaan voor adoptie, kwam van het CAW die dit voor haar wou regelen. Het CAW organiseerde een ware campagne om ouders en kind uiteen te halen, puur op basis van de leugens van Els haar ex.

De informatie in de dossiers is op honderden punten tegenstrijdig met de andere informatie in de dossiers. Er zijn nauwelijks bronvermeldingen en waar deze zijn, zijn die vaak gelogen of niet afkomstig van deskundigen of mensen die bij de 'feiten' aanwezig waren. Het gaat meestal ook om verzonden feiten.

Wij vechten al jaren tegen een muur van leugens, die allemaal dienen om de fouten van een paar personen te beschermen: de ex van Els, de directeur van het CAW en de jeugdconsulent van de kinderen. Deze drie personen organiseren de leugens over ons, en blijven ons belagen.

Jongerenwelzijn is één broeinest van leugens, foute beslissingen en onwil. In de documenten staat overal te lezen dat wij met alles akkoord waren. Waarom dienen wij dan klacht in tegen het CAW ? Waarom stelt de zorginspectie dan vast dat wij al 3,5 jaar aan niets meewerken ? Waarom hebben wij dan al tientallen klachten ingediend tegen jeugdconsulenten, CAW, sociaal assistenten, artsen, justitieassistenten en nog veel meer ? Waarom hebben wij dan klacht ingediend tegen de jeugdrechter en tegen de procureur ?

En niet zomaar klachten: wij doen burgerlijke partijstellingen bij de onderzoeksrechter.

Wij hebben in 3,5 jaar tijd nog niets gezien dat gebeurde in het belang van de kinderen. Alles gebeurde tegen het belang van de ouders, om het CAW en de andere diensten te beschermen tegen kritiek en op basis van de leugens van mensen zonder psychologisch inzicht die zeggen dat wij niet kunnen opvoeden.

Waarom is er de voorbije jaren nog nooit een pedagoog aangesteld om te zien hoe het hier loopt ? Wij hebben vijf VOS-dossiers voor vijf kinderen die zagezegd in gevaar zijn door onze 'psychische' stoornissen waarvan iedere arts en psychiater en psycholoog waar wij mee spreken, zegt dat ze er niet zijn.

Kind en Gezin steunen ons volledig. De wijkagenten ook. En het OCJ ook.

Bij de plaatsing van An en Sam werd geen enkele wet gevolgd. Enkel achteraf werd dit goedgepraat.

Het eindigt niet.

Lijst afkortingen:

CAW = Centrum Algemeen Welzijnswerk

VOS = verontrustende opvoedingssituatie

NRTJ = niet rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp (pleegzorg, ...)

ILC = inloopcentrum van het CAW

VIST = versnelde indicatiestelling (bij het aanvragen van NRTJ bij de intersectorale toegangspoort)

CKG = Centrum voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning

OCJ = ondersteuningscentrum jeugdzorg

Historiek:

Op 9 november 2016 werd An Lammens langs de achterdeur van het CAW-gebouw (inloopcentrum) meegenomen achter de rug van de mama die aan het telefoneren was. Ze draaide zich om en haar dochter was weg.

Het CAW verklaart:

zorg/veiligheid van Anneke. Mama geeft aan dat ze het niet weet, waardoor wij meedelen dat wij voor haar gaan beslissen en Anneke naar de Schommel zullen brengen, zodat alle partijen even op adem kunnen komen. We brengen Anneke weg en Leila neemt haar telefoon op, na het

telefoongesprek vraagt zij waar Anneke is en geeft aan dat ze het niet oké vindt dat wij voor haar beslist hebben en dat zij geen afscheid heeft kunnen nemen van Anneke. We laten haar bellen met

Verslag ILC De Zonnebloem woensdag 9 november

(Bron:

)

Wat zegt jongerenwelzijn hiervan ?

Wat is de hulpvraag?

*opvang voor langere duur in CKG Hummelhuis=>CKG Hummelhuis heeft zelf aangegeven plekken beschikbaar te hebben en An te willen opvangen indien de nodige administratie in orde is. Goedkeuring van VIST-crisis kan hiervoor zorgen.

Is er sprake van urgentie?

*crisisopvang rondt af op 24/05 in CKG De Schommel en An kan niet terug naar huis.

Waarom is er NRTJ nodig?

Moeilijkheden van ouders waardoor ze niet voor An kunnen zorgen op korte termijn

Op wiens initiatief werd het A-document opgemaakt?

*ouders + crisisinterventie (CKG De Schommel) + meldpunt + CAW (en huisarts stuurt ook aan op opvang voor An)

Hoe verhoudt het cliëntsysteem zich tot de diagnostiek?

(Bron: A-document An Lammens, 9/12/2016)

Merk op : dit A-document werd opgemaakt een maand na de ontvoering. De normale procedure vereist dat dit A-document opgemaakt wordt voordat een kind wordt meegenomen naar een instelling. An verbleef reeds een maand in een instelling toen het document werd opgemaakt. Geen van beide ouders heeft er ooit toestemming voor gegeven. Het A-document moet wettelijk verplicht worden opgemaakt met beide ouders. Pas in mei 2020 ontdekten de ouders dat dit document bestond en dat deze aanvraag is ingevuld zonder hen. Het werd pas verkregen op 14 mei 2020.

Het A-document is ook vervalst. Het domicilieadres geeft aan dat An in december 2016 in de Kraaienbroeklaan te Meise zou hebben gewoond, net zoals de biologische ouders. Dit is echter het adres van het pleeggezin. Er werd echter pas in april 2017 beslist dat er een pleeggezin moest

gezocht worden en pas in de zomer van 2017 werd dit gezin gevonden. An ging er pas in september 2017 heen, maar was er in 2016 al gedomicilieerd ????

Het document geeft aan dat er een VIST-procedure moet worden opgestart (Versnelde indicatiestelling) voor de toewijzing aan een instelling. Deze procedure duurt eveneens een aantal weken. An verbleef echter al in de instelling voordat deze werd opgestart. Het is onduidelijk wat deze procedure heeft opgeleverd, de ouders beschikken over geen enkel document.

De wettelijke procedure voor de plaatsing werd nooit gevolgd. Er was ook nooit sprake van urgentie. De enige initiatiefnemer was het CAW, in het document wordt hierover gelogen.

Er werd één arts geconsulteerd, met name dokter Ketelers. Dit zegt het CAW hierover:

Ik heb dan alle diensten gebeld, om een risicotaxatie te maken. Er is dan het oordeel gekomen, dat het niet nodig was om stappen te ondernemen. Dit was vanuit deskundig oogpunt beslist, namelijk door dokter Keteleers. Hij stelde dat Kurt heel diep kon gaan, maar dat het niet nodig was om tussen te komen. Ik heb hem dan nog een mail

Dit gebeurde eveneens op 9 november 2016. (Bron: Aanvankelijk PV nr.:
Bijlage 1 blad 3, aan PV nr.: LE. L9.000760/2017
d.d.: 08/02/2017).

Het was dus absoluut geen situatie van urgentie, alleszinds niet op 9 november 2016. Twee dagen later dienden beide ouders bij Politie Demerdal een klacht in tegen het CAW wegens ontvoering van hun dochter An. Ineens was er toen wel urgentie... Om het CAW te beschermen tegen deze klacht, werd An op 15 november 2016 snel snel ineens wel officieel geplaatst. Ze ging naar CKG De Schommel.

Het A-document vermeldt een urgentie op 24/5, zonder vermelding van een jaar ? Wat is de urgentie dan in november of december 2016 ?

De datum 24/05 verwijst naar een incident in 2015 !!!!!!! Het CAW had toen al een eerste poging gedaan om An te laten plaatsen, en waren er in geslaagd om haar, na een mislukte Eigen Kracht conferentie, door hen georganiseerd op vraag van de ouders (om thuisonderwijs te kunnen organiseren voor An) drie weken lang mee te nemen naar CKG De Schommel. De opvang daar eindigde op 24/05/2015. An ging toen gewoon terug naar huis, naar haar biologische ouders. Pas op 9 november 2016 deed het CAW een tweede poging om haar te plaatsen. Het A-document zegt van 24 mei 2015 'An kan niet terug naar huis' en blijkbaar was dit de urgentie die er anderhalf jaar later voor zorgde dat het CAW haar opnieuw meenam naar de Schommel.

In 2015 hadden de ouders geen klacht ingediend wegens ontvoering, daarom is de plaatsing toen niet via de jeugdrechter gemaakt. Het was toen ook geen legale plaatsing, immers werd toen ook geen A-document opgemaakt met de ouders, en er is geen andere wettelijke procedure.

Merk ook op dat het dossiernummer bovenaan het A-doc begint met 2015, wat aangeeft dat het dossier van An sinds 2015 bestond. Ten behoeve van de 'plaatsing' op 9 november 2016 werden een maand later allerlei brokstukken informatie random op een hoop gegooid, zelfs informatie die pas een jaar later, in 2017, beschikbaar of geweten zou kunnen zijn.

Dit document is overduidelijk vervalst en een samenraapsel van stukjes info die geen van allen antwoord geven op de vraag: wat was er nu eigenlijk aan de hand ?

Op 15 november 2016 zegt de jeugdrechter in de officiële beschikking waarmee An wettelijk geplaatst wordt in De Schommel: dat de moeder akkoord was met een plaatsing van An in De Schommel:

Recent werd opnieuw een opvang van An met toestemming van moeder geregeld in CKG De Schommel;

Met recent bedoelen ze 9 november 2016. Een zin later geeft dezelfde beschikking echter al aan dat het niet van lange duur was:

Hierop is An afgehaald door haar moeder in het weekend; Moeder heeft aan De Schommel laten weten dat ze An niet terugbrengt;

Uiteraard, want beide ouders hadden ondertussen klacht neergelegd tegen het CAW wegens ontvoering (op 11 november 2016), wat door de jeugdrechter netjes genegeerd wordt...

Het A-document vermeldt daarna over de ouders: enorme weerstand naar hulpverlening en instituten

Die weerstand was enkel tegenover het CAW en de illegale plaatsing. Bij Kind en Gezin bijvoorbeeld, waren ze heel tevreden over het gezin:

De beide ouders gaven mij een betrokken en positieve indruk en gaven me altijd een goede feedback, bij dit gezin wisten we van elkaar waar af en waar aan. Ter opvolging en in beider overleg is er een extra huisbezoek geweest aangaande het gewicht van Anneke. Ook hier werd dit zeer positief ervaren door ons en de ouders.

Op een van de dagen dat er een peuterspeelruimte was heeft Kurt mij een uiteenzetting gegeven hoe hij zijn thuis onderwijs zag. Kurt is een master in de pedagogie. Alles was perfect door hem uitgewerkt. Er zat een plan achter en hij zocht mensen om hem hiermee in te helpen en dit project op te richten.

Dit getuigde verpleegster Ilse Van Haute van Kind en Gezin in een politieverhoor:

Aanvankelijk PV nr. 15.53.99.000020/2018
Bijlage 1 blad 2, aan PV nr. 15.006477/2019
d.d.: 19/12/2019

Zelfs het A-doc spreekt positief over de band tussen de ouders en An:

Positieve elementen: Wat loopt er goed?
enorme betrokkenheid van de ouders naar hun dochter toe

Ilse van Haute stelt dan ook:

Ik heb vanuit mijn job nooit enige bezorgdheden naar dit gezin gehad en begrijp bijgevolg de plaatsing niet.

In het A-document van het zusje van An, Sam, staat dan ineens:

mama (en wettelijke vader Kurt Lammens) zijn uitgesproken vragende partij voor een geschikt kandidaat pleeggezin (hoeft zelfs niet in de regio Leuven te zijn, er mag een kandidaat pleeggezin worden gezocht in Vlaanderen!)

moeder (en wettelijke vader) stemmen in met pleegzorg (eerder werd gedacht aan adoptie). Moeder vraagt slechts 3 à 4x/jaar contact of bezoek met een aan dochterje Sam

we stellen perspectiefbiedende pleegzorg voor met inspraak én op uitdrukkelijke vraag van mama (en wettelijke vader)

Dit document werd opgemaakt op 31 januari 2017, amper een paar weken na de ontvoering van An.

Ineens waren beide ouders volgens de consulent oh zo positief tegenover pleegzorg en gaven zelfs 'vrijwillig' 'op hun uitdrukkelijke vraag' hun tweede kind af, terwijl ze nooit akkoord waren geweest met de plaatsing van het eerste.

Vreemd genoeg werd in december 2016 ook een procedure opgestart tegen Kurt omwille van het door de procureur (Helene Tops) verzonnen feit dat hij 'Leila in hoogzwangere toestand gevangen hield en in gevaar bracht'. Dit werd gebruikt om Leila dan als vermist op te geven, huiszoekingen te doen en haar uiteindelijk illegaal op te sluiten in de gevangenis te Brugge, waar ze met hand- en voetboeien naar het kraambed werd geleid in een naburige kliniek. Tijdens de weeën werd haar een adoptiecontract onder de neus geduwd met het bevel 'Gewoon tekenen!', wat ze uiteraard niet deed.

Pas een jaar later, in oktober 2017, kwamen beide ouders te weten dat er een dergelijk onderzoek was geweest. Geen van beiden werd hier ooit over ondervraagd. Het enige wat ze merkten was dat er een klopjacht werd georganiseerd door Politie Demerdal om Sam te pakken te krijgen: huiszoekingen bij vrienden, achtervolgingen waarbij auto's werden klem gereden om Leila, hoogzwanger, te vinden, enz. Na een jaar kreeg Kurt ineens een brief in de bus met de vermelding dat dat dossier werd afgesloten zonder verder gevolg, bij inzage bleek het om de bovengenoemde beschuldigingen te gaan, waarvan niemand iets afwist.

Het A-document van Sam vermeldt:

Kleine Sam werd geboren in AZ St Jan in Brugge; mama werd vrijgelaten uit de gevangenis om te kunnen bevallen

De realiteit is echter heel anders. Leila werd door de Kamer van Inbeschuldigingstelling (KIB) vrijgelaten op 13 januari 2017. Ze werd echter nog verder illegaal vastgehouden tot de bevalling, op vraag van de procureur, wat echter wettelijk gezien niet mag omdat Leila tijdens de beroepsprocedure had moeten vrijgelaten worden. Bovendien hebben de procureurs van Arrondissement Leuven geen zeggenschap in Brugge. Dit werd echter omzeild door Politie Demerdal rechtstreeks met het ziekenhuis en de gevangenis te laten communiceren.

Onderhavige documenten laten duidelijk zien dat er iets niet klopt. In het eerste document wordt duidelijk gezegd dat op 16 januari 2017 Leila Silva nog niet bevallen is, want nog hoogzwanger, en vrijgelaten is door de KIB. Het tweede document, van dezelfde datum, vermeldt dat de bevalling wel al is gebeurd, maar dat Leila nog aangehouden is...

Minstens één van beide documenten is dus duidelijk gelogen. Beide zijn afkomstig van politie Demerdal. (bronvermelding is weggelaten, deze kunnen niet gebruikt worden door de pers, denken we, gezien ze namen bevatten van procureurs).

Het ergste van al is nog dat het eerste document vermeldt dat Leila nog in de gevangenis verblijft, ondanks het feit dat ze vrijgelaten is, omdat ze hoogzwanger is. Alsof die instelling daar voor dient? En alsof het een eigen keuze is?

VOORTZETTING ONDERZOEK

Op 16.01.2017 worden we door Mevr TOPS in kennis gesteld dat E SILVA Leila door de KIB Leuven in vrijheid werd gesteld onder voorwaarden. Betrokkene verblijft echter nog in de gevangenis te Brugge gezien ze hoogzwanger is. Mevr TOPS vraagt om betrokkene strikt op te volgen.

Op 16.01.2017 nemen we telefonisch contact met de psycho-sociale dienst van de gevangenis te Brugge (050-54.71.11). Hier bevestigt men ons dat E SILVA werd overgebracht naar het AZ St Jan te Brugge met het oog op de bevalling.

Op 16.01.2017 nemen we telefonisch contact met de sociale assistent van het AZ St Jan te Brugge, de genaamde Isabelle VANEENHOOGHE (050-45.20.87).

Deze meldt ons dat E SILVA ondertussen is bevallen.

Zij heeft echter beslist om haar kind niet meer ter adoptie beschikbaar te stellen maar wel in te stemmen met een vrijwillige plaatsing.

Na contactname met Mevr TOPS nemen we opnieuw contact met het AZ St Jan en stellen Mevr VANEENHOOGHE in kennis dat het kind het ziekenhuis niet mag verlaten in afwachting van een definitieve beslissing van de jeugdrechter. Er is geen bezwaar om Mevr E SILVA terug naar de gevangenis te voeren.

Op vraag van Mevr VANEENHOOGHE bevestigen wij deze beslissing per fax (050-45.39.17) - zie bijlage.

VERHAAT MET DIENST

3290	AZ St Jan	050-45.39.17
FAX	Ruddershove 10	050-45.39.17
Bestemming	8000 BRUGGE	
Onderwerp	Opdracht parketmagistraat	
Referte	Telefonisch onderhoud dd 16.01.2017	
Aantal pagina's	1	

Geachte,

In opdracht van de parketmagistraat Mevr TOPS, bevestig ik hierbij dat het kind geboren op 16.01.2017 van de moeder **E SILVA Leila**, Van Braziliaanse nationaliteit, Geboren te Varginha op 27.01.1991, Wonende te 3290 Diest Antwerpsestraat 24 bus A001, het ziekenhuis niet mag verlaten in afwachting van een definitieve beslissing door de Jeugdrechter. De moeder is nog steeds aangehouden en mag terug naar de gevangenis te Brugge worden gevoerd.

Jim Verwichte
Commissaris
Coordinator Politie Operaties

Dit hele voorval was uiterst traumatiserend voor moeder en kind. Een tweetal uur na de bevalling stond Leila op straat. Ze heeft haar dochter nog één keer kunnen bezoeken en daarna kreeg ze geen bezoekrecht meer omdat ze de klacht wegens ontvoering tegen het CAW niet wil intrekken.

Volgens de consulent is er echter niets aan de hand. Het A-doc van Sam vermeldt:

Positieve elementen: Wat loopt er goed?
baby Sam evolueert gunstig binnen neo-nathologie, er stellen zich geen medische problemen

Het 'positieve' voor Jongerenwelzijn is uiteraard ook wel dat Sam altijd gehoord zou worden moest er toch een probleem zijn. Op 25 juni 2018 schreef Jongerenwelzijn naar Sam een brief met informatie over haar hulpvraag, want als ze niet tevreden zou zijn, kon ze daar uiteraard haar consulent over aanspreken: Beste SAM,

Wil je de hulp stopzetten of verlengen?

Wil je andere hulp?

Zijn er moeilijkheden?

Praat erover met Guido of met jouw begeleiders.

Door de vraag naar hulp hebben wij informatie over jou. Je mag altijd nakijken of deze gegevens correct zijn. Je kan hiervan ook een afschrift of rapport krijgen. Neem hiervoor contact op met jouw contactpersoon Guido.

Elke jongere die jeugdhulp vraagt, mag een vertrouwenspersoon meenemen. Dit is iemand die jou steunt en helpt, iemand die jij vertrouwt. Bespreek dit met Guido Eymael.

Op moment van versturen van deze brief, was Sam anderhalf jaar. Ze heeft sindsdien niet geklaagd, ze zal wel tevreden zijn zeker? Ze is nu drie.

Agentschap
Jongerenwelzijn

ons kenmerk: 2017-165946-RD
datum 25/06/2018

(Bron:)

Waarom doen die hulpverleners altijd alsof de kinderen of hun ouders ooit een hulpvraag hebben gesteld?

Het enige wat wij wensen, is dat onze klacht tegen het CAW wegens ontvoering wordt serieus genomen.

Wij zijn goede ouders, pedagogisch geschoold, en hebben altijd al goed voor onze kinderen gezorgd.

Vanaf het begin was zelfs Sam, hoewel het niet het biologische kind is van mij en Els (en ondanks het feit dat we haar nog steeds niet hebben gezien), welkom in ons gezin en hebben wij haar willen opvoeden als ons eigen kind.

Nu krijgen we zelf nog geen foto, omdat dit als gevaarlijk wordt beschouwd. Blijkbaar kunnen wij onze onbestaande psychoses overdragen op een kind dat wij nog nooit hebben ontmoet als wij gewoon naar een foto van haar kijken.

Wel, kijkt u maar mee naar hoe 'ongelukkig' de kinderen zijn:

VLNR: An bij geboorte, Sam bij geboorte, An tijdens traumaherstel van ontvoering, An in pleeggezin, Sam in pleeggezin, Hanna, Gonde, Floor en Hanna bij ons thuis.

